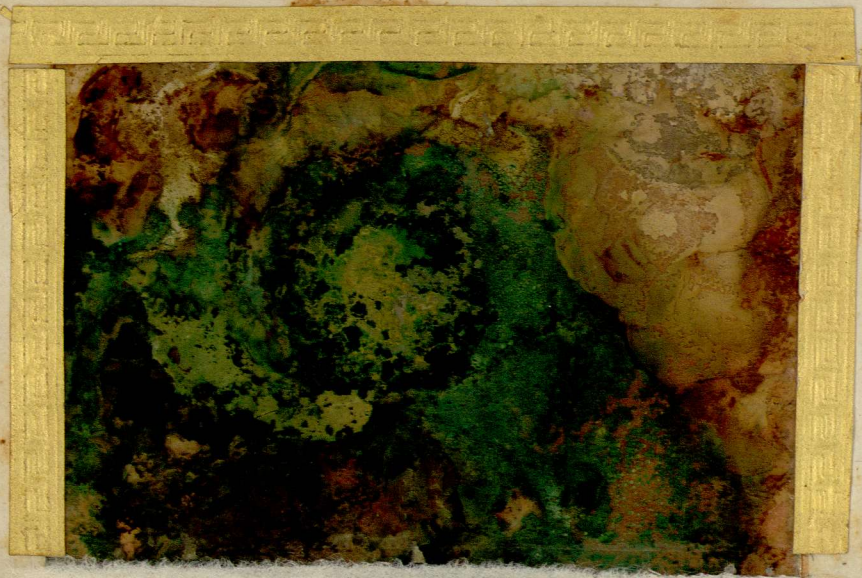


Da sin inderlig elskede Thorvaldsen Sundhed.



"Digtbunsten aldrig rører som sin —
Hjertens dit kender vel, og mæner —

Sonne git i Virgil igjen,
Virgil i Dante — Jan i Sann.
Vi andre Digter, store, smaa,
Hvortale trøttne saa, som saa,
Saa soue af sin Største gaar,
Hvortale gaar paa ny florer.

Man saad: Mærker noget Raar?
Vergaa mon silvner mon Stør:
Det var ontent to tusind Aar
Ia Psalms, den gamle, viden.

Hvor smilte jeg min Vælsag
Paa Danmark Dronninges Fødselsdag
I et Dronninges Annusdag
Og Manden glædelige Mænd ! "

Hvergang De skuer dette Blad,
Tænk paa den Ven, som meest Dem savner,
Og som blir aldrig rigtig glad
Før Thorvaldsen igien kan savnes.

Kiøbenhavn, d. 9 Mai 1820. Jens Immanuel Baggesen.